

Ez volt a szín...

...s tegyük hozzá, a szegedi nyári fesztiválok történetében a huszadik, vagyis ünnepi ifjúsági találkozó. A háromnapos rendezvény programjairól igyekeztünk időben és részletesen beszámolni. Most pedig következnek egy részletesebb értékelés, amelyből reméljük, sokan választ kapnak kérdéseikre. Mert, hogy kérdésből (sokszor indulatos kérdésből) legalább annyi született, mint programból — nehéz lenne tagadni.

*
Örök igazság, hogy minden nagyobb rendezvény sikere az előkészítésen múlik. Nos, a szín fő szervezője, a KISZ Szeged Városi Bizottsága, már tavaly novemberben megkezdte a szervezést, több hónapon át intézte a szerződés-kötéseket, hogy július 25-én délután gond nélkül indulhasson az ifjúsági fesztivál. Ha figyelembe vesszük, hogy 25 helyszínen száz program zajlott, a fél évnél is hosszabb előkészítés mindenképp indokolt. Sajnos, hozzá kell tenni, ez sem jelent garanciát, mivel országosan ismert zenekaraink, előadóművészeink — minden különösebb hátrány nélkül — akár az utolsó pillanatban is lemondhatják fellépésüket. Elég, ha csak az Express-show Újszegedre meghirdetett programjára utalunk, ahol eredetileg a Neoton familia lépett volna színpadra, majd a plakátokra az Első emelet együttes neve került, ez módosult KFT-re, s végül a Gitárpárba-j nézhetők meg a kiszabadtérire kilátogatók.

Szerencsére nem ezek a lemondások, visszalépések határozták meg a szín programját, ezzel együtt hangulatát. Epp ezért jó néhány helyszínen, valóban nagy sikert arattak a bemutatók. Így például a Móra parkban ezek tapsoltak a politikai dalosok koncertjén, a Dugonics teret reggeltől estig ezek töltötték meg, így ismerve el a népművészeti vásár, a gyerekprogramok kínálatát. A korábbi évekhez hasonló felvonulást láthattak a karneválra kilátogatók, míg az elsőlemez zenekarok újszegedi fellépése a vártnál is jobbra sikerült.

Mindehhez természetesen kevés lett volna csupán a jó előkészítés. Szükség volt arra is, hogy a város vezetői, társadalmi és tömegszervezői, az üzemek a szín mellett álljanak. Korántsem csak arról van szó, erkölcsileg támogatják a háromnapos rendezvényt, hiszen nekik köszönhető, hogy a rendezők közel egymillió forintos költségvetéssel gazdálkodhattak, hogy háromszáz rendező vállalta társadalmi munkában a rend fenntartását, hogy időben felépültek a színpadok, helyére került minden elektromos kábel, hogy egyáltalán megszólalhattak a zenekarok.

Az eddig leírtakból egyértelműen kiderülhet — Szeged igyekezett minden tekintetben felkészülni a vendégek fogadására. Vendég pedig érkezett szép számmal. Az Express szervezésében 2300 fiatal jött az ország szinte minden megyéjéből, s mellettük is ötezerre tehető azoknak a száma, akik inkább az egyéni utazást választották. Most pedig következék egy becslést szám: közülük négy-ötöszázat tulajdonképpen senki sem hívott! De ők azok, akik minden évben menetrendszerűen megérkeznek, megtöltik a város parkjait, bemutatják, milyen új irányzatok érvényesülnek a narkóban, hogyan kell fürdeni a város szökőkútjaiban,

üvegtermelékkel borítani a Tisza-partot, vagyis mindent megtenni azért, hogy elvegyék a házigazdák kedvét a szín-től. Értékelésünkben azért is érdemes külön kitérni erre a problémára, mert egyre több szegedi teszi föl a kérdést — mit terveznek a rendezők a punkok, csövesek (nevezze ki-ki izlése szerint) eltávolítására. Ahogy a városi KISZ-bizottságon Tóth Tamás első titkár elmondta, több lehetőség is kínálkozik, de sajnos, egyik-től sem várható teljes siker. Sokan azt kérik, hogy a rendőri szervek lépjenek föl maximális szigorral azok ellen, akik ma már a legalapvetőbb emberi normákat sem tartják be. Mások azt javasolják, alapvetően meg kell változtatni a programokat, s törölni minden olyat, ami vonzza ezt a réteget. A harmadik variáció szerint egy, várostól távolabb eső helyszínen kéne összevonni ezeket a csoportokat, speciálisan számukra összeállított műsorkínálattal. Egyelőre úgy tűnik, a három ötlet egyes elemeinek egyeztetésével lehetne sikert elérni. Ha lehetne...

*
A punkprobléma megoldását célzó vitával már azt akartuk jelezni, ha nem is

hivatalosan, de máris megkezdődött a következő, huszonegyedik szín előkészítése. Egyelőre még csak az ötletek szintjén, de ezek is mutatják, hogy jövőre nem mennyiségben, sokkal inkább minőségben szeretne továbblépni a szín. Növelni kívánják az igényes programok számát (példaként Tóth Tamás a gyermekrendezvényeket, az egyetem által rendezett művészeti és pszichológiai napokat, a néptáncelőadásokat, a pantomimet, a Kisszínházban nagy sikert aratott humoristák délutánját említette). Ezek mellett újra lesz dzsessz a szín-en, s remélhetőleg tovább javulnak az ifjúsági klubok programjai. Már az idén észrevehetők a műsort bönögészők, hogy a korábbiakkal ellentétben ezek a klubok nemcsak díszkötő ajánlanak. Különösen Volán- és a Délép-klub műsorát, s ha ez az irányzat érvényesülne a többi színhelyen is, változna az éjszakai hangulata.

Ezek hát a tervek. Megvalósításukra épp egy évet kell várni. De, hogy valóban várják is a szegediek a következő szín-t, ahhoz egy dologon kell alapvetően változtatni. Ugye mindenki tudja, mire gondolunk...

Bátyi Zoltán

Ötvözött acél a Szovjetunióba

Tegnap a Diósgyőri Lenin Kohászati Művekből ünnepélyesen indították útnak a Szovjetunióba az LKM és a szovjet feldolgozó üzemek között az idén megkötött hosszútávú acéltermelési együttműködési szerződés alapján szállított első ötvözött acélküldeményt. Ebből az alkalomból a rakományt szállító, transzparenssekkel díszített szerelvény mellett az első termék előállításában részt vett üzemek többszáz dolgozójának, s a nagyüzem vezetőinek részvételével munkás röpgyűlést tartottak.

A vállalat jövőjét nagymértékben befolyásoló esemény alkalmából Drótos László vezérigazgató elmondta: az hogy a szerelvény mintegy 200 tonna kiváló minőségű golyóscsapágyacéllal elindulhat a Szovjetunióba, a gyár hosszútávú fellendülésének egyik ígéretes aktsusa. Az idén ezt a küldeményt még további 20 ezer tonna követi. Az első szállítmány uticéja az Uralban lévő bjelorecki kombinát. A diósgyőriek azon munkálkodnak, hogy a jövőben ennél is nagyobb mennyiségben, késztermék formájában további korszerű acélokat szállítsanak.

A terméket — példás gyorsasággal — a szerződés megkötése után három héttel bocsátották útra. A magyar-szovjet termelési megállapodás rendkívül hasznos az LKM számára, mert jobban ki tudják használni a 10 milliárd forintos költséggel épült új kombinált acélművet; kisebb lesz a termelés fajtálagos költsége, nagyobb lesz a vállalati nyereség. A szükséges kiegészítő fejlesztések révén kedvezőbbé válnak a munkakörülmények. Jó a hazai feldolgozó iparnak, mert a szovjet szállításokkal járó korszerűsítés minőségi fejlesztést hoz a hazai gépgyárak által igényelt termékeknél is. A diósgyőri kor-

szervi acélokért a Szovjetunióból alapanyagok: érc, ötvöző fém és egyéb termékek érkeznek cserébe.

A szorosan vett üzleti szempontokon túl a most induló termelési kooperáció a tudományos-műszaki együttműködés szélesebb körű kibővülését, a KGST együttműködés számtalan egyéb előnyét ígéri a magyar és a szovjet fél számára.

A röpgyűlés végén kiúntettek a korszerű termék előállításában kiemelkedő munkát végzett dolgozókat. (MTI)

Emlékeznek ugye arra a bizonyos hétvégi balatoni tévériportra, amelyben jég-gé dermedve értesülhettünk róla: kis hazánkban van, aki nem ártal 20 forintot kérni — és adni — egy adag fagyaltért. Aztán láttunk egy krémfalót, adagoló hölgyet, aki nem annyira a drága portékát igyekezett, minél magasabbra csavarintani a tölcserbe, hanem a szót csűrte-csavarta, amikor a riporter a hiányzó dekáról érdeklődött.

Mondhatná bárki; hát érdemes ilyen apróságokra szót vesztegetni? Ha egyszer itt a kánikula és bőmből az a gyerek a fagyaltért, úgys megveszi neki az ember, kerül, amibe kerül. De kinek van ebben az országban annyi pénze, hogy számolatlanul dobja ki a forintokat, még ha rissz-rossz minőségű, izetlen, szűken mért fagyasztott nedűért is? Hacsak nem annak, aki éppen így méri, annak, aki könnyen szerzi.

Háborog is ellene a társadalmi igazságérzet, csak éppen — tisztában vagyok vele — akkora öntudat nem várható el egyetlen állampolgártól sem, hogy a piac törvényeit fölismerve alkalmazza is őket: keresték nélküli kínálat ugyanis egyetlen üzletembert sem tesz milliommossá. Magyarán: ha senki nem veszi át a rossz minőségű kínáló, a tisztességtelenül

Pénztörténeti kiállítás

A „Pengőtől a forintig” címmel pénztörténeti kiállítás nyílt kedden a Munkásmozgalmi Múzeumban. A tárlatot — amelyet a forint kibocsátásának 40. évfordulója alkalmából rendeztek meg — a Munkásmozgalmi Múzeum, a Magyar Nemzeti Múzeum éremtára, valamint a Magyar Nemzeti Bank bankjegy- és éremgyűjteménye legérdekesebb darabjaiból állították össze.

Energiagazdálkodás

Egymillió tonna olaj

Az 1973-as olajárrobbanás után az energiagazdálkodást racionalizáló programokat dolgoztak ki világszerte, és új energiaforrásokhoz fordultak a szakemberek. Ez volt az egyetlen lehetséges megoldás. Mi, magyarok is így tettünk: a Tudománypolitikai Bizottság öt évvel ezelőtti határozatával kezdet vette az energiagazdálkodás középtávú kutatás-fejlesztési feladatainak megvalósítása. A fő cél a kőolaj-felhasználás csökkentése, a hazai lehetőségek jobb kihasználása volt. Ez magánáljuk ki, Nos, a szakemberek kidolgoztak egy új eljárást, melynek segítségével a kimerülőben levő kutak további üzemeltetését elősegítő módszer.

Közlelészamba menő kijelentés: termálvizekben gazdag ország vagyunk, de lehetőségeinket nem használjuk ki. Nos, a szakemberek kidolgoztak egy új eljárást, melynek segítségével a kimerülőben levő kutak további üzemeltetését elősegítő módszer.

A program eredményeiről és az új kutatásfejlesztési elképzelésekről tájékoztatott Papp István programmegbízott, az Energiagazdálkodási Intézet vezérigazgatója.

Egymillió — a sóért
Kutatásfejlesztési programról lévén szó, természetesen, hogy végleges mérleget nem lehet készíteni. Hiszen elkerülhetetlen, hogy egy-egy — a VI. ötéves tervidőszakban kidolgozott — eljárás, elképzelés, csupán ezekben az esztendőben hozza meg gyümölcsét. Ezzel is magyarázható, hogy az első, az A/1 jelű energiagazdálkodási programnak egyenes folytatása lesz az idei esztendőben megkezdett G/4-es feladatsorozat. Persze, azért látni lehet, mire is jutott az A/1-es. Olajjegyentékben

A munkavédelem és a SZOT

Az Országos Munkavédelmi Főfelügyelőség és a SZOT illetékes vezetői kedden együttes ülést tartottak, amelyen megtárgyalták a munkavédelem irányításának egyes kérdéseit. Egyetértettek abban, hogy az üzemi balesetek és foglalkozási megbetegedések megelőzése, mérséklése érdekében további közös erőfeszítésekre van szükség a munkafegyellem megszilárdítására, ezen belül is a technológiai és munkavédelmi követelmények maradéktalan be-

tartására. Nagyon fontos a vezetői munkavédelmi tevékenység és példamutatás fokozása, a munkakörülmények javítása, a karbantartás színvonalának növelése. Az Országos Munkavédelmi Főfelügyelőség képviselői elmondották, hogy a második félévben megvizsgálják, hogyan halad a vállalatonként a munkavédelem belső ellenőrzéséről szóló minisztertanácsi rendelet végrehajtása, különös tekintettel a munkahelyi alkoholizmus visszaszorítására.

sikerült megkatarítani az elmúlt tervidőszakban.

A továbblépés a népgazdaság valamennyi területén érzékelhetővé vált. Ezek közül néhány példa: sikerült gazdaságosabb távhővezeték-fektetési és hővédelmi eljárást kidolgozni. Megszületett a kimerülőben levő kutak további üzemeltetését elősegítő módszer.

Új berendezéseket fejlesztettek ki a VI. ötéves tervidőszakban a mező és az erdőgazdasági termékek és hulladékok eltüzelésére. Közülük többet sorozatban is legyártottak. Példaként a napraforgóhéj tüzelésére alkalmas kazánt említhetjük. mert ma már a növényolajipar szinte kizárólag napraforgóhéjjal tüzel.

Takarékos gépek
Köztudottan a vaskohászat az egyik legenergiaigényesebb ágazat. Egy újonnan

bevezetett technológiával ezután már kevesebb energiakell a melegen hengerelt termékek alakításához. A közlekedésben új diagnosztikai berendezések kifejlesztésével, a korábitól eltérő karbantartási technológiák bevezetésével és elektronikus gyújtások alkalmazásával tudták csökkenteni a fogyasztást.

Sorolhatnánk tovább a kifejlesztett és bevezetett új eljárásokat, berendezéseket, módszereket, de talán már az eddigiekből is kitűnik: eredményesen zárult az A/1-es program. A VI. ötéves tervidőszakban nyolcmilliárd forint értékű energiatakarékos berendezést hoztak forgalomba, amelyeknek egy részét exportálták. A termelési szektorban megközelítőleg 14 százalékkal csökkent az energiaigény.

Az egyértelmű siker a szellemi befektetésen túl azazal is magyarázható, hogy a teljes innovációs folyamat egy kézben volt, az A/1-es feladatokat összehangolták az energiagazdálkodás racionalizálásának kormányprogramjával, ugyanakkor a megvalósításban résztvevők valós önállóságot kaptak. A munkálatokat programiroda fogta össze.

Az év elején indult, immár a G/4-es jelű, második program is biztató kibontakozást ígér. Egyrészt azért, mert vannak már innovációs tapasztalatok, másrészt azért, mert bizonyos fejlesztések a sorra kerülő években éreztetik igazán hatásvukat. Továbbra is a programiroda lesz a gesztor. Papp István tájékoztatása szerint: újabb tartalékok felszínre hozását segíti majd az elmélyülő nemzetközi együttműködés.

Környezetkímélő széntüzelés

A környezetkímélő, hulladékhasznosító megoldások mellett a hazai lehetőségek gazdaságos kihasználását, az energiaszerkezet további átalakítását tűzi ki célul az 1990-ben záruló program. Úgy, hogy ekközben az energiagazdálkodás javításához szükséges közgazdasági és irányítási módszereit is fejleszti.

A teljesség igénye nélkül néhány elképzelés. Ismeretes, hogy milyen komoly környezeti károkat okoz a széntüzelés. Csökkentésén dolgozik majd az egyik munkacsoporth. Ha csupán tíz-, vagy húszszázalekos mérséklődést tudnának elérni, máris több tízmillió dollárral javulhatna devizamérlegünk. A geotermikus energia hasznosítását szorgalmazó elképzelés több részterületen világszínvonalú megoldásokkal számol.

Becslések alapján a melléktermékek energetikai hasznosításának továbbfejlesztésével csaknem másfél millió tonna olaj-egyenértékű energiaforrással lenne felszabadítható.

Horváth Teréz

Pisztácia meg a piac

adagoló, szemérmetlenül magas árat kérő kereskedőtől, akkor bizony tönkremegy. Ne együnk, s ne vegyünk hőségtől tikkadt gyermekünknek se, bár-hogy toporzékol is, fagyaltot? Nincs más megoldás, csak a lemondás? De-hogy nincs! A mások által már rég föltalált spanyolviaszt kellene csak ismét fölfedeznünk, hogy még egy isten háta mögötti faluban se élhessen meg egyetlen tisztességtelen üzlet sem. Legyen legalább kettő a fagyaltosból is, és a kuncsaftok zsűrítte versenyben győzzön a jobbik.

A pályázóknak máris egy jótanács — mert ugye most csakis erről a hűsítő ingyencségről van szó. Aki pompás fagyaltjával közmegebecsülésnek akar örvendezni, mi több, község-, város-, és megyehatárt is túllépő jó hírre akar szertenni, ne sajnálja a fáradságot, és utazzon el Soltvadkerte — tanulni. A főút mellett korábban kocsisorok álltak, az idén külön parkírozóhelyet nyitottak a torlódások elkerülése végett, mint valami idegenforgalmi látványosság környékén. Pedig csak egy olasz fagyaltot árusító cukrászda kínálja portéká-

ját. Legalább tíz féle eredeti déli gyümölcsökkel, csokoládé-, dió-, mogyoró-darabokkal ízesített, csábító színű és illatú keverék közül választhat a betérő, udvarias, csinos pöttyös ruhába öltözött lányok osztják az óriási gombócokat, darabját 3 forint 50-ért. S mi több: minden egyes vendégüknek ők köszönik meg, szóban és a falon olvasható föliraton is, hogy a vásárlással megtisztelték üzletüket. Az idén négyszer jártam arra, mondhatom, tömegnyi a tisztelőjük... Nem hiszem, hogy pénz dolgában irigykedniük kellene balatoni társaikra, de az is biztos, hogy szakmai tisztességben is gazdagabbak nálunk.

Tévedés ne essék: nem a soltvadkerti cukrászdát akarom én reklámozni, hiszen saját fagyaltjuknál célravezetőbb reklámot én aligha produkálhatok, csupán a példára hívom föl a figyelmet: önmagában a „tisztá” üzlet, a kiváló végtermék elegendő garancia az üzletfelek kölcsönös elégedettségéhez.

Aki most ott, Soltvadkerten, a főút mellett öklömnyi pistácia és kiwi gombócok, nyalogat 7 forintért, aligha elmélkedik a piac törvényein, meg a társadalmi igazságosságon, legfeljebb, ha nem helyi lakos, azt latolgatja, mikor hozza erre megint jó sorsa.

Chikán Ágnes